

Centre d'Estudis

Estandards Urbanístics

Ponència per **Vicens Oliveres**, arquitecte.

L'arquitecte Vicens Oliveres ja és reincident en la presentació de ponències al Centre d'Estudis, potser per aquest motiu va reunir una bona audiència. El tema va versar sobre «Estandards Urbanístics» amb un ventall d'aspectes diversos: Els Estandards Urbanístics i llurs implicacions econòmiques i en el seu plantejament; en la Llei del Sòl; en relació amb el patrimoni arquitectònic i la seva protecció...; també va referir-se al S.E. R.P.P.A.C. (Servei per a la Protecció del Patrimoni Arquitectònic Català) nascut dins l'àmbit d'Arquitectura i Diseny del Congrés de Cultura Catalana.

Resumint, direm que donà a entendre que és notable la anarquia arquitectònica generalitzada, que sovint presenta contrastos inevitables i, que hi ha manca de reserves per equipaments en noves urbanitzacions poligonals amb més o menys bona estètica, creient també es fa necessària una Revisió del Pla General d'Ordenació per estar inadaptat.

—«Estandard, en certa manera, vol dir mesura o quantificador més o menys típic de determinats conceptes»— començà aclarint el ponent. Seguidament va extendre en consideracions sobre la temàtica urbanística. Simplificadament, classifica els «estandards» en: **densitat**, que permeten quantificar les necessitats del sòl i superfície per habitant; de **localització** o **excesibilitat**, de límits restrictius; de **equipament**, infraestructura i construccions que han de realitzar-se per la prestació de serveis públics, poden prendre valors diferents.

se sense ser de compliment

Hi ha estandards **obligatoris**, procedents d'una normativa concreta que és la reforma de la Llei del Sòl (2 maig del 1975); **indicatius**, que acostumen aplicar-

obligatori. Reserva de sòl per a ús públic del que cal distingir el de **dotacions públiques** (escoles, guarderies, hospitals...) i d'**ús públic comercialitzat** (sales d'espectacles, cinemes, discoteques...); cal tenir molt en compte la diferència entre dotació pública i ús públic comercialitzat.

La política immobiliària conseqüent de la nova normativa urbanística, pot conduir a una més gran densificació dels centres urbans, amb falta d'equipaments i repercussió ulterior d'uns costos a la collectivitat per uns dèficits acumulats i altres que es van sumant.

Respecte al sector privat, cal fer una possible distinció entre el capital **immobiliari** i el capital **industrial**. El capital immobiliari en tant que propietari del sòl, durant un cert temps veu que treu unes rentes i unes plus-vals, centrant la lògica de llurs operacions en la revalorització del sòl i la rigidesa i el caràcter del mercat de la vivenda; el capital industrial en canvi necessita més aviat que els sigui relativament asequible econòmicament per un òptim desenvolupament de la producció i de la reproducció a força de treball perquè les vivendes no resultin excessivament cares, per diverses raons més teòriques que reals.

Parla de que l'article 13, text refundit de la Llei del Sòl del 1975, diu que s'ha de senyalar la reserva de terrenys per Parcs i Jardins Públics, zones esportives públiques i d'oci i expansió, en proporció adequada a les necessitats collectives, quina reserva destinada per aquesta reserva serà, com a mínim, de 18 metres quadrats per vivenda, o bé per cada cent metres quadrats d'edificació residencial si no s'hagués fixat expressament el número de vivendes que es poden construir. Aquesta reserva no podrà

mai ser inferior al 10 % de la total superfície planificada qualsevol que sigui l'ús a que es destinin els terrenys i l'edificació; havent d'establir-se amb independència de les superfícies destinades al Pla General a espais lliures o zones verdes per a parcs urbans públics.

Un apartat indica que cal assenyalar els emplaçaments i el sòl que es reserva per a centres religiosos, assistencials, sanitaris i demés serveis d'interès públic i social, no quantificant quina ha de ser aquesta reserva, devent tenir present que estan molt en funció de la composició de la població.

En altre article, el 75, de la mateixa Llei, es senyala que en els Plans Parciais s'haurà de fixar una densitat que no podrà ser superior a 75 vivendes per Hectàrea.

Oliveres parla també de la conservació i protecció del patrimoni arquitectònic de la ciutat procurant la reconstrucció de les parts més deteriorades, vetllant per evitar la seva sistemàtica destrucció. Profunditza en el patrimoni arquitectònic de la ciutat en el seu nucli central, avançant que el dia 25, a les 10 de la nit, a la Casa de Cultura, serà feta la presentació de S.E. R.P.P.A.C. (Servei per a la Protecció del Patrimoni Arquitectònic Català).

En el curs de l'acte acadèmic, la Comissió Edició Obra Ruera informà dels seus treballs fins al moment present i de que seguirà informant en cada sessió fins acabar la tasca imposada.

Abans de cloure la sessió s'anuncià que, seguint l'ordre de ponències del present curs 1976/77, el dilluns 4 d'abril, tindrà el seu torn per ocupar la tribuna el batle de la ciutat en Francesc Llobet i Arnan.

Ferran SALAMERO
i Colomina

Visitadoras y alcohólicos rehabilitados en la Cruz Roja

Mientras el Grupo de las Visitadoras de Cruz Roja está prestando su eficiente servicio, lo mismo diurno que nocturno, en los domicilios con enfermos; prosiguen los trámites para legalizar la Asociación de Alcohólicos Rehabilitados con sede ambas en el edificio de la Cruz Roja local, ejerciendo una función social digna del mejor encomio.

Seguindo instrucciones del organismo superior de la Benéfica Institución, ha sido abierta una cuenta especial en el Banco de Sabadell para canalizar aportaciones destinadas a ayudar a los damnificados por la catástrofe que afecta a Rumania.

La Asamblea Local de Granollers de la Cruz Roja Española, con el objeto de arbitrar recursos con los que nivelar su deficitaria economía, se ve precisada a celebrar una cuestación callejera en la Festividad de S. José; haciendo un llamamiento a sus habituales colaboradores, así como a los componentes del destacamento, Damas Auxiliares Voluntarias, Socorristas, Cruz Roja de la Juventud y simpatizantes contribuyentes a la Fiesta de la Banderita para que, con su efectivo concurso, la recaudación alcance las cotas perseguidas para el normal desarrollo de la humanitaria misión que le está confiada.